

Piotr Kaczanowski

Kietrz, pow. Głubczyce. Stanowisko 11

Informator Archeologiczny : badania 2, 173-174

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

na tereny leśne.

Założono 4 wykopy sondażowe, które objęły powierzchnię ok. 1 ara. Odkryto kolistą jamę podymarkową /0,70x0,77 m/ o przekroju półkolistym. Przy jamie uchwycono zarysy kilku kołków z obudowy dymarki, oraz trzy ślady po strumieniach żużla, rozchodzące się promieniście od jamy. W pobliżu jamy występowała zbita warstwa przepalonego piasku przemieszana z żużlem. Natrafiono także na zarys chały słupowej z układem kilku kamieni wewnątrz. W odległości 3,20 m od słupów odkryto niewielką jamę odpadkową z dużą ilością ceramiki i kości. Natrafiono także na część mielerza ze znaczną ilością węgla drzewnych, w przekroju pionowym niekątowego. Na stanowisku 1 stwierdzono występowanie warstwy kulturowej o miąższości od 0,02-0,40 m. Ponieważ warstwa kulturowa zalega na głębokości od 0,20 m, sięgając warstwy ornej, większość jej zawartości została wyorana i występuje w warstwie ornej. Po wstępnej analizie należałoby zaliczyć osadę w Kietlowie do produkcyjnych osad kultury przeworskiej z II/III wieku n.e.

KIETRZ, pow. Głubczyce
Stanowisko 11

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Piotr Kaczanowski. Finansował WKZ w Opolu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko z późnego okresu wpływów rzymskich.

W dniach od 13-20 lipca przeprowadzono badania ratownicze na stanowisku 11. Leży ono na terenie cegielni nr 2 w Kietrz przy ul. Głubczyckiej. Prace te były kontynuacją badań prowadzo-

nych od 1964 roku. Przebadano obszar 1,75 ara. W wyniku badań zdołano uchwycić południowy zasięg cmentarzyska. Natrafiono jedynie na nieliczny, drobny materiał ceramiczny z okresu późnorzymskiego, sprzączkę żelazną, stopy szkła i niewiele, bardzo drobnych spalonych kości. Zabytki zalegały w warstwie humusu na głębokości około 25 - 45 cm i były silnie przemieszane z przedmiotami nowożytnymi.

W związku z uchwyceniem południowej granicy cmentarzyska i uprzednim zniszczeniem jego w części północnej i wschodniej oraz przebadaniem w poprzednich latach jego części centralnej i zachodniej można przyjąć, że stanowisko to zostało przebadane w całości.

KIETRZ, pow. Głubczyce

patrz epoka brązu

KLESZEWO, pow. Pułtusk

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Warszawie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda. Finansował WKZ w Warszawie. Piąty sezon badań. Cmentarzysko z okresów: późnolatańskiego, wpływów rzymskich, średniowiecza i osada z epoki brązu /kult. trzciniecka/.

Badania, mające charakter ratowniczy, trwały od 3.VII do 30.IX. Przebadano powierzchnię 12 arów odkrywając 235 obiektów. Wśród nich było 112 grobów ciałopalnych datowanych na II wiek p.n.e. - IV wiek n.e., 4 groby szkieletowe z III-IV wieku n.e. i 7 grobów szkieletowych z XII wieku n.e. Pozostałe 102 obiekty